

ПРЕС КЛИПИНГ

30. 12. 2019.

НАСЛОВИ

Синдикати незадовољни предлогом Закона о безбедности на раду (стр. 3)

СИНДИКАТИ КРИТИКУЈУ ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ НА РАДУ (стр. 4)

Због злоупотребе права на боловање следује отказ (стр. 5)

Вучић: Медицинским сестрама и догодине ПОВЕЋАЊЕ ПЛАТА (стр. 6)

РАСТ БДП У 2019. ИЗНАД ОЧЕКИВАЊА Скоку од 4 одсто највише допринели грађевинарство, пољопривреда и индустрија (стр. 7)

Међусиндикални рат у Застави оружју (стр. 8)

Када је боље отићи и бити јефтинија радна снага на Западу (стр. 10)

Синдикати незадовољни предлогом Закона о безбедности на раду

Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикат (УГС) "Независност" нису задовољни предлогом новог Закона о безбедности и здрављу на раду, а он је у скупштинску процедуру ушао без њихове сагласности.

Аутор: радник.рс

Како преноси портал [радник.рс](http://radnik.rs), представници две организације кажу да њихови предлози за увођење синдикалних координатора за безбедност и здравље на раду нису усвојени на Социјално-економском савету.

Виша саветница за безбедност и здравље на раду, забрану дискриминације и мобинга у УГС "Независност" Вера Кондић наводи да су синдикати тражили да се именује особа која би уз инспекцију рада обављала надзор, али да та особа не би имала овлашћење да изриче казне. Према њеним речима, представници синдиката би брже и лакше долазили до појединих информација од инспектора.

У предлогу закона пише да ће запослени имати право да изаберу једног или више представника запослених за безбедност и здравље на раду, а слично решење се налази и у постојећим прописима.

Душко Вуковић, потпредседник Самосталног синдиката Србије, каже да није задовољан предлогом закона јер је формирање одбора и представника запослених право које ће, како је навео, тешко да се остварује у фирмама које немају синдикат.

Предлогом закона предвиђена је обавеза послодавца да запосленом на радном месту са повећаним ризиком обезбеди лекарски преглед, као и запосленом који обавља рад ноћу, најкасније у року од пет година од претходног прегледа.

Вуковић ову одредбу сматра проблематичном наводећи да је предлог синдиката да се прегледи раде макар једном у две године.

СИНДИКАТИ КРИТИКУЈУ ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ НА РАДУ

ИЗВОР: [РАДНИК.РС](http://RADNIK.PC)

Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикат (УГС) „Независност” нису задовољни предлогом новог Закона о безбедности и здрављу на раду, а он је у скупштинску процедуру ушао без њихове сагласности

Представници две организације тврде њихови предлози за увођење синдикалних координатора за безбедност и здравље на раду нису усвојени на Социјално-економском савету.

Виша саветница за безбедност и здравље на раду, забрану и дискриминацију и мобинга у УГС „Независност” Вера Кондић наводи да су синдикати тражили да се именује лице које би уз инспекцију рада вршило надзор, али да то лице не би имало овлашћење да изиче казне.

Према њеним речима, представници синдиката би брже и лакше долазили до појединих информација од инспектора.

Иако у новом предлогу закона пише да ће запослени имати право да изаберу едног или више представника запослених з безбедност и здравље на раду, сично решење се налази и у постојећим прописима.

Душко Вуковић, потпредседник Самосталног синдиката Србије, каже да није задовољан предлогом закона јер је формирање Одбора и представника запослених право које ће, како је навео, тешко да се остварује у фирмама које немају синдикат.

Предлогом закона предвиђена је обавеза послодавца да запосленом на радном месту са повећаним ризиком обезбеди лекарски преглед, као и запосленом који обавља рад ноћу, најкасније у року од пет година од претходног прегледа.

Вуковић ову одредбу сматра проблематичном наводећи да је предлог синдиката да се прегледи раде макар једном у две године.

Због злоупотребе права на боловање следује отказ

Аутор: М. Браковчевић

Поред силних прописа и законских решења, и даље није познато да је ико од радника дошао да се жали адвокату јер је добио отказ због лажног боловања. Синдикални представници такође уверавају да немају ниједан доказ из судске праксе у којем је послодавац после контролног прегледа доказао да су радник или лекар злоупотребили боловање. Ипак, уколико радник у Србији злоупотреби право на боловање, послодавац има право да му уручи отказ, али је тај пропис код нас доста штуро регулисан. Адвокати подсећају да је тешко доказати да је неко на лажном боловању, јер радник има валидно лекарско оправдање, а закон није регулисао проверу стања на терену.

Оно што радник мора да уради јесте да послодавцу донесе потврду у року од три дана од настанка ситуације у којој се нашао. Ако би се догодило да послодавац уручи запосленом отказ због лажног боловања, велика је вероватноћа да му радник неће признати да је био на таквом боловању, већ ће покушати да правду потражи на суду. У Савезу самосталних синдиката Србије истичу да немају ниједан доказ из судске праксе да су радник или доктор злоупотребили боловање.

– Ако и говоримо о лажном боловању, онда одмах знамо да су у спреси радници фолиранти и корумпирани лекари. Напасти већину запослених у Србији и оптужити их да често прибегавају лажним боловањима је бахат и безобразан став појединих послодаваца, чиме се ствара гледиште како су радници у Србији склони преварама. О томе колико људи користи лажна боловања нема егзактних података. Ни Привредна комора Србије, која је поднела иницијативу за увођење санкција, није изнела те податке – истиче Душко Вуковић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије, додајући да се заборавља да људи у Србији често раде дуже од законом прописаног радног времена, да су оптерећени прерасподелом посла, лошим условима рада...

– Ова област је сасвим довољно регулисана у Закону о раду. Уколико послодавац посумња да је радник на лажном боловању, он може о свом трошку тог радника да упути у лекарску институцију у коју он жели, да би му се оценило здравствено стање. Када добије потврду лекара да радник не болује од болести због које је на боловању, послодавац може да му уручи отказ – подсећа Вуковић.

Да би у овој области било мање злоупотреба, он предлаже послодавцима да упућују своје раднике на годишње систематске прегледе и тако редовно прате здравствено стање запослених.

– То би свакако смањило злоупотребе, али ретко који послодавац шаље своје запослене на редовне прегледе. Тиме би се ипак стекао бољи увид у њихово здравствено стање – закључује Вуковић.

Привредна комора Србија предлаже допуну закона тако да послодавац може да затражи извештај здравствене установе на основу којег би се утврдила основаност боловања, уколико је у току једног месеца проценат запослених који су одсутни већи од десет одсто.

У Унији послодаваца објашњавају да су баш због учесталих злоупотреба права на боловање још 2014. учествовали у крупнијим измена постојећег закона, где је све већ регулисано кад је реч о злоупотреби права на привремену спреченост за рад.

– Својим општим актом послодавац и сада може да уреди на који начин ће контролисати да ли је боловање оправдано или не. Постоји и могућност да, ако не верује налазима лекара опште праксе, може директно да тражи од начелника здравствене установе да се поново извештачи лекарски налаз. Због свих тих опција које су дате послодавцима нема потребе за изменом закона, већ је довољно само његово доследно спровођење – сматра Светлана Будимчевић из Уније послодаваца.

Боловање је у садашњем закону већ дефинисано чланом 179, у којем је јасно прецизирано како се користи боловање и како послодавац може да проверава да ли је запослени заиста на боловању.

Вучић: Медицинским сестрама и догодине ПОВЕЋАЊЕ ПЛАТА

Извор: Танјуг

Председник Србије Александар Вучић најавио је данас да ће медицинске сестре следеће године добити кумулативно повећање плата од 53 до 54 одсто.

Одговарајућу на питања новинара после седнице Главног одбора СНС, рекао је да одлазак медицинских сестара из земље представља већи проблем од одласка лекара.

Подсећа и да су им у односу на 2012. и 2013. годину плате повећане за 40 одсто и замолио да верују у своју земљу и у њој остану да раде.

Погледајте и колико ће тачно од 1. јануара бити [повећане плате за 60.000 медицинских сестара](#).

РАСТ БДП У 2019. ИЗНАД ОЧЕКИВАЊА Скоку од 4 одсто највише допринели грађевинарство, пољопривреда и индустрија

ИЗВОР: Танјуг

Бруто домаћи производ за целу годину процењен је на 4 одсто раста, што надмашује пројекцију која је важила од усвајања буџета за ову годину, јер је раст био пројектован на 3,5 одсто, изјавио је данас директор Републичког завода за статистику Миладин Ковачевић. Он је на конференцији за новинаре рекао да су томе допринеле све главне активности - грађевинарство, пољопривреда, индустрија, услуге, због чега је 2019. година "по много чему била изузетна", као и да су све прилике да ће се тако и наставити.

Према његовим речима, БДП је у односу на 2010. године порастао за 19,6 одсто, док се економија у Србији од 2015. године, када је фискална консолидација већ почела да даје резултате, налази у порасту. Ковачевић је истакао да је у периоду од 2015. до 2019. године значајно порасло учешће бруто фиксних инвестиција у БДП-у, са 16,8 на 22 одсто.

"Инвестициони циклус је заправо главни разлог овог раста. Од 2015. године је на делу циклус снажног раста укупних инвестиција, посебна прича су стране директне инвестиције", рекао је Ковачевић.

Када се ради о пољопривреди, две године заредом су биле рекордне, рекао је Ковачевић и додао да се то ретко дешава. Он је додао да је индустријска производња од 2014. године у циклусу раста, иако је у другој половини 2018. године било застоја, као и у првој половини 2019. године када су се догодиле и неке "ексцесне ситуације".

"Од августа и септембра укупна индустрија је живнула и годину завршава позитивно са 0,3 одсто раста, а 0,2 одсто раста прерађивачка индустрија. Узрок опоравка је и што је стегнута тражња у Европи и ту је година била најлошија од кризе 2008-2009. године. Али инвестициони циклус је погурао промену структуре наше индустрије тако што послује на вишем технолошком нивоу", рекао је Ковачевић.

Такође, додао је, извоз је од августа живнуо, тако да је динамика извоза превазишла динамику увоза.

Како је Ковачевић истакао, грађевинска производња је имала изузетан раст од 28,5 одсто у односу на 2018. годину, односно 100,9 одсто у односу на 2010. годину, а томе су највише

допринели инфраструктурни радови, попут постављања гасовода "Турски ток" и изградње пута "Милош Велики" и Коридора.

Говорећи о услугама, Ковачевић је рекао да су оне расле динамиком од око четири одсто, док је промет у трговини на мало растао 9,2 одсто у сталним ценама, од чега промет хране, пића и дувана - 9,1 одсто. Инфлација на годишњем нивоу је 1,5 одсто, а међугодишња, односно у децембру је процењена на 1,9 одсто.

"Монетарна и тржишна стабилност постоји последњих шест, седам година. Фискална равнотежа је постигнута пре три године и од тада имамо суфиците и опадање учешћа дуга у БДП-у", закључио је Ковачевић.

Помоћник директора за Сектор националних рачуна, цена и пољопривреде Душан Гавриловић рекао је да је у сектору услуге смештаја и исхране процењен реални раст од 9,1 одсто, док је број ноћења туриста повећан за 7,6 одсто у односи на 2018. годину.

"Раст домаћих туриста је износио 6,6 процената, страних 7,4 процента. Број долазака домаћих туриста износио је 1,7 милиона, страних 1,7 и укупно 3,4 милиона. Када је реч о ноћењима, раст је 7,1 процената - домаћих 6,0 и страних 8,8 процената. Број ноћења је износио 9,4 милиона, при чему 5,7 милиона домаћих и 3,7 милиона страних", рекао је Гавриловић.

Према његовим речима, у новембру 2019. године регистровано је 2.206.604 запослених особа, што је за 2,6 одсто више него у истом периоду претходне године.

"Просечна зарада без пореза и доприноса у октобру 2019. године износила је 55.065 динара, односно 468 евра, док је у 2018. години била 49.901 динар", рекао је Гавриловић.

Индустријском и синдикату Независност крив вођа оружара Драган Илић

Међусиндикални рат у Застави оружју

Док фабрика тоне под теретом дугова и губитака, у Застави оружју последњих дана почиње и прави међусиндикални рат.

Пише: З. Радовановић

На једној страни је Самостални синдикат, са око 1.900 чланова од неких 2.500 запослених и његов лидер Драган Илић, а на другој су УГС „Независност“, АНС и новоформирани Индустијски синдикат, чији је председник Драган Милосављевић, који је недавно од Илића изгубио изборно надметање за челника фабричког Самосталног синдиката.

Поводом актуелне ситуације у Застави оружју саопштењима за јавност истовремено су се огласили Индустијски и Синдикат УГС „Независност“, чија је главна мета дугогодишњи оружарски вођа Драган Илић, а који је, према ономе што саопштавају његови опоненти из речених синдикалних централа, главни кривац за губитке и дугове, те за „дестабилизацију свега доброг што је у последње време урађено за фабрику“, а што је, наравно, заслуга фабричког менаџмента.

– Перманентно бацање прашине у очи јавности од стране Драгана Илића, председника Самосталног синдиката, о енормним дуговима представљају константан покушај дестабилизације свега доброг што је у последње време урађено за фабрику. Прича о огромним дуговима фабрике од 17 милијарди динара и губицима од 30 милиона евра, просто није комплетна ако се не помене чињеница да је највећи део губитка од око 13 милијарди динара, који и даље расте кроз камате, настао у периоду од 2002. до 2012. године, када их је Драган Илић, као члан тадашњег Управног одбора и других органа, произвео неодговорним и несавесним радом, потпомогнут тадашњом влашћу чији је миљеник био, наводи се, између осталог, у саопштењу синдиката „Независност“.

На готово идентичан начин сачињено је и саопштење Индустијског синдиката. Прозвани Драган Илић тврди да иза оба саопштења стоји председник фабричког Надзорног одбора, пуковник Ивица Марјановић, чију смену је Самостални синдикат тражио у више наврата, због „урушавања фабричког система“. У изјави за Данас Илић наводи да је губитак од 3,6 милијарди динара или 30 милиона евра направљен 2016. и 2017, односно у време кад је Марјановић био на челу фабричког Надзорног одбора.

Синдикати о Обрадовићу

Компанија Крушик саопштила је да је претрпела штету у пословању и пад потражње за производима на светском тржишту услед „оркестриране негативне медијске кампање“, у којој се, како кажу, шире неистине. Крушик је за то оптужио домаће политичаре и медије, али и „структуре суседне земље“ чије компаније су конкурент Крушику. Фабрика оружја из Ваљева у саопштењу наводи да редовно исплаћује плате, порезе и доприносе, а да је корпорација 2019. године остварила производњу у вредности од скоро 100 милиона америчких долара, док је вредност извоза износила 95 милиона долара. Поједини радници Крушика не слажу се са овом оценом руководства, а како сазнајемо, синдикати у Крушику, данас или сутра би требало заједнички да се огласе поводом захтева пословодства фабрике да оптуже деловање узбуњивача Александра Обрадовића. Синдикати, како дознајемо, не пристају да стану иза саопштења које је о деловању Обрадовића сачинило пословодство Крушика.

Министар одбране Александар Вулин, који је на јучерашњој конференцији за новинаре поднео извештај о раду свог министарства, на питања о Крушику, изјавио је да се „не ради о афери, већ о операцији која има за циљ угрожавање српског извоза оружја уз помоћ објављивања идентитета купаца“, као и да је због тога велики број уговора за извоз оружја у међувремену отказан, „јер трговци оружјем не воле да им се открива идентитет“.

Када је боље отићи и бити јефтинија радна снага на Западу

Од пола милиона људи колико је у последњој деценији напустило Србију готово 60 одсто је имало посао. „Цинични запад свој демографски дебаланс решава тако што увози јефтинију радну снагу са стране“, каже Зоран Стојиљковић, професор на Факултету политичких наука и председником УГС

Пише: Дојче веле

„Бројна су истраживања претпоставки среће и неколико је фактора који су индикативни. Први је да радите посао који вас испуњава, од ког можете пристojно да живите. Други је да живите у безбедном и здравом окружењу. Овде буквално није безбедно а истовремено је премало солидарности за здраво окружење“.

Разговор са Зораном Стојиљковићем, професором на Факултету политичких наука и председником УГС Независност почиње суморном констатацијом да „у Србији влада стање бесперспективности и губитка сваке вере да ће овде бити битно другачије“.

„Уочљива је неспремност да се разбије шема политичког клијентелизма. Такође је присутно одуство вере да ће икад доћи до претпоставки да појединац овде може да оствари личну, породичну и професионалну срећу“, каже Стојиљковић.

Србију годишње напусти око 50.000 људи. Њихова просечна старост је 28 година и сваки пети је високо образован. Школовање сваког високо образованог човека државу и породицу кошта од 34 до 54 хиљаде евра у зависности да ли је реч о факултетској дипломи или докторату, наводи се у истраживању Института за развој и иновације.

Србија је 12 милијарди евра изгубила улажући у школовање природно-техничке интелигенције и научника који су отишли у иностранство. Зашто ти људи немају своје место у Србији? Део одговора, према Зорану Стојиљковићу, треба тражити у системској корупцији.

„Корупција унижава. Ако ја морам да поткупљујем и будем поткупљен ако не могу од свог посла пристojно да радим и да живим, зашто бих остао у овој земљи? Ми смо као у оној песми о вуку и овци, анестезирани страхом да другачије не може бити. Верујемо да само логика приватних и партијских веза утврђује ствар и да се ништа неће променити ни за годину ни за две ни за пет. Е то људе тера напоље“, објашњава Стојиљковић и додаје: „Једино што не можемо да извеземо су политичари. Њих нико неће“.

На списку разлога које наводе за иселење, људи пре свега истичу ниску зараду, потврдило је истраживање Мреже за пословну подршку које је рађено у сарадњи са доминантним страним и домаћим компанијама. Но поред ниске зараде постоје још четири болне тачке: незадовољство условима рада, превише обавеза и одговорности за које нису награђени, жеља да обезбеде већу пензију и удобнију старост и потреба за усавршавањем и напредовањем.

„Када периферијска друштва немају стратегију и план развоја кроз сопствене инвестиције, него се ослањају на стране, онда се то овако завршава“, каже Зоран Стојиљковић.

Због огромног броја исељеника ММФ је сугерисао Влади Србије да донесе пакет мера како би тај тренд био заустављен. Значајан одлив радне снаге смањује продуктивност и негативно утиче на раст, упозорава ММФ. Истовремено многе европске земље, под притиском тражње за радном снагом, уводе прописе којима се подстиче досељавање радника.

„Цинични запад свој демографски дебаланс решава тако што увози јефтину радну снагу са стране“, каже Стојиљковић.

Позивајући се на утицајног светског економисту Бранка Милановића, експерта за питања неједнакости Светске банке, Стојиљковић наводи да 60 одсто наших животних шанси зависи од тога у којој смо земљи родјени, других 20 одсто зависи од тога јесмо ли родјени у „салонском стану са клавиром на Дорћолу или на Проклетијама“ и само 20 одсто зависи од нашег талента. „Ја бих рекао да ипак нешто више иде на таленат“.

Средњу класу чувају јаки синдикати

Управљање миграцијама је глобални проблем. И из Немачке високообразовани људи одлазе на боље плаћене послове у Норвешкој и Америци. Али средња класа у тим земљама, стиче се утисак, није угрожена.

„Све велике промене у 19 и 20 веку су изводили они делови образоване средње класе које држава није успела да уведе у апарат, ангажује и упосли. Код нас та средња класа одустаје од борбе и одлази у иностранство“, објашњава Стојиљковић и наводи да су управо „синдикати, својим јаким преговарачким позицијама у односу на послодавце, држали средњу класу на здравим ногама, до половине осамдесетих када је пала њихова преговарачка моћ свугде у свету“.

Упитан могу ли синдикати утицати на смањење егзодуса, Стојиљковић каже да су они у постконфликтним друштвима, какво је српско, принуђени да се баве и темама које нису примарно синдикалне.

„Ми (УГС Независност) влади доказујемо да је могуће доћи до раста од четири до шест одсто а да удео плата у БДП-у не падне. Они и то обарају“, каже Стојиљковић и као решење кандидује „контролисане јавне инвестиције које ће отворити нова радна места и побољшати статус радника“.

„Заузима се за активну политику државе на подизању стандарда кроз повољне стамбене кредите, бригу о породици, добро школовање, кредитирање талената као и кроз увођење модернијих и продуктивнијих технологија које ће привући младе људе да остану и да се на њима, бар на почетку каријере, усавшавају“, каже Стојиљковић.

Ако је судити по статистици мало је породица које нису погођене нечијим одласком па се у том погледу ни породица професора Стојиљковића не разликује од просека.

„Ако моје обе ћерке оду, а једна је практично већ отишла, ја сам као чувар плаже у зимском периоду (у филму Горана Паскаљевића) Шта сам ја урадио да не буде тако?“.

Свако ради онолико колико је у његовој моћи. Можда је проблем што је моћ човека без партијске књижице, макар он био универзитетски професор и председник синдиката, у Србији збиља мала.